

Dreamscapes / Krajiny snů

Výstava děl Ruprechta von Kaufmanna & Františka Skály

Kurátor: Tomáš Zapletal Cermak

Organizátor: galerie Cermak Eisenkraft, cermakeisenkraft.com

Autoři projektu: Ruprecht von Kaufmann, František Skála a Tomáš Zapletal

Místo: galerie Cermak_Eisenkraft, Národní 9 (2. patro), Praha 1, otevřeno út–pá 12:00–18:00

Termín: od 12.11. do 10. 12. 2021

Vernisáž: 11. 11. 2021 v 18:30

Záštitu nad výstavou převzal Andreas Künne, velvyslanec Spolkové republiky Německo v České republice. Výstava byla realizována s finanční podporou Ministerstva kultury České republiky.

Galerie Cermak Eisenkraft pokračuje v prostorách nově otevřené galerie v Topičově domě na Národní 9 v sérii jedinečných projektů a představuje výstavu dvou světově významných současných umělců, německého malíře Ruprechta von Kaufmanna českého umělce Františka Skály, nazvanou *Dreamscapes*.

Výstava nabídne zajímavý pohled na kontext vzniku děl obou elitních světově významných autorů, jejich konfrontaci a tvůrčí zdroje. Výběr děl poukáže na šíři a intenzitu jejich práce, tak jako na důležité tvůrčí periody a uvede tak diváky do jejich světa plného iluzí, tajemství a překvapivého vizuálního příběhu, který se odehrává na pomezí snu a reality.

Ruprecht von Kaufmann je předním figurativním malířem své generace v Německu. Zajímavě kombinuje abstrakci, figuru a mýtus, důležitá je pro něj škála a sytost barev. Ve své dynamické a cílené tvorbě se zaměřuje na překlenutí propasti modernismu, aby spojil staré s novým. Ve svých obrazech vytváří otevřené příběhy, do kterých vstupuje i sám divák. Podle von Kaufmanna existují zážitky, které sdílejí všichni lidé, jsou univerzální, ale zároveň velmi osobní, a právě ty ho zajímají.

Mark Gisbourne ve svém textu věnovanému autorovi říká, „...jeho umění funguje na vizuálních přechodech mezi hrou a realitou, mezi imaginárním a skutečným. Skutečným je přírodní stav, od něhož jsme byli odděleni tím, že jsme začali používat jazyk, a který je nám dialekticky zprostředkováván pomocí symbolického a imaginativního zobrazení.“

„Použití ptačí a vícenásobné perspektivy je rysem společným mnoha jeho malířským dílům. Zaměstnává oči a vyvolává otázky ohledně stavu pozorovatele scény. Umělec také často maskuje nebo rozmlžuje hlavy svých postav, což u diváka podněcuje ještě intenzivnější pohyb oka, pro nějž se otevírá prostor. S ohledem na výše uvedené je třeba zdůraznit, že von Kaufmannovo širší využívání osamělých existenciálních postav a v některých případech i párů vyobrazených v intimních domácích situacích nemá žádný vztah k tomu, co považujeme za konvenční formy realismu. Práce vystavené v Praze reflektují tento nový přístup, a i když zřetelněji vykazují v jistém ohledu pseudorealistické prvky, pohybují se zobrazované děje na pomezí fikce a skutečnosti.“

„Ve von Kaufmannově malířské praxi nastávají náhlé okamžiky přerodu, a to nejen ve smyslu vývoje námětu, ale i pokud jde o rozmanité užití materiálů. I když často používal tradiční malířské techniky, jako je olej na plátně a na desce, akryl, kvaš a koláže, experimentoval také s pružnými pryžovými rohožemi nebo maloval akrylovými barvami na plst... Kolem roku 2014 pak umělec objevil specifický typ linolea, které si následně oblíbil jako podklad pro svou malbu. Tento materiál je tradičně využíván jako podlahová krytina, má však na rozdíl od plátna na dotek těkavou plochost a postrádá texturovanou osnovu a plátěné tkanivo. Barvu lze na linoleum dobře nanášet, přičemž místo toho, aby povrchovou strukturu vytvářel ve vrstvách odspodu, formuje Kaufmann v některých případech povrch linorytovým rydlem.“

Aktuálně vystavené malby v galerii Cermak Eisenkraft jsou pokračováním cesty, kterou umělec na poli výtvarného umění ušel za posledních dvacet let po návratu ze studií v kalifornském Los Angeles v roce 2003, kam sahají jeho znalosti ke zdrojům filmové tvorby stejně jako ke vzdáleným kořenům německé (Goethe a Thomas Mann) a evropské literatury.

František Skála je český sochař, malíř, ilustrátor dětských knih, hudebník, performer, designér a tanečník. Pochází z umělecké rodiny a k umělecké tvorbě používá nalezených předmětů, úlomků, přírodnin a neuměleckých materiálů, ze kterých vytváří rozmanitá díla s novým příběhem a významem. Jako člen skupiny Tvrdohlaví na sebe výrazně upozornil již v druhé polovině osmdesátých let díly, ve kterých se projevuje jako radikální mystifikátor, ale zároveň vedle poetické originality, hravosti, humoru a nadsázky vyniká přesností výtvarného jazyka a důsledností uměleckého výrazu jak po stránce obsahové, tak řemeslné. Zakládající člen B.K.S. a Komtur řádu zelené berušky, patří na české výtvarné scéně v posledních desetiletích k nejkreativnějším umělcům, překračujícím hranice imaginace a klasického pojetí současného umění. Objekty, malby a fotografie představené v galerii Cermak Eisenkraft vytváří fantaskní svět, ve kterém je všechno možné. Najdeme v něm tajemné postavy, nástroje, démony, magické krajiny a přírodní výjevy i vlastnoručně nasbírané přírodní pigmenty.

Tvorba Františka Skály je neustálou výzvou, kterou vystihuje ve svém textu o autorovi Miroslav Petříček: „...věda se chce zmocnit přírody a příroda vědy, a tam, kde se takto střetávají, již nestojí jedno proti druhému, nýbrž navzájem se obojí přes sebe přehýbá. Dosáhnout takového prolnutí není snadné. Je třeba, aby krajnosti byly právě uprostřed. Jen pak je tu cosi autentického: z kusu dřeva se pomalu vynořuje tvář, avšak je to bytost vrostlá právě do tohoto kusu dřeva. Přitom se současně děje totéž na druhé straně: odložená, nepotřebná věc, přestala být užitečná, ale právě tím se začíná osvobozovat od civilizace a stává se přírodninou tím, jak se rozpadá a mění v látku, z níž povstala. Avšak tento rozklad je k nerozeznání podoben bujení. Obě strany se tedy navzájem doplňují, tedy není tu protiklad: příroda tíhne k entropii stejně jako civilizace. Tvorba ale není válka s ní: tvorba zabraňuje destrukci jejím tvořivým používáním. Bude konec světa, ale zatím ještě není, zatím je konec teprve v začátcích. Zatím je to tak, že zkáza se přehýbá do vznikání stále nového; co je uvnitř, stále proniká ven, a co bylo vně, se stále vsouvá dovnitř. Proto je autentickým projevem přírodního života tvar ve tvaru, či spíše: tvoření ve tvoření, protože autentický výtvar vzniklý setkáním uschlého přírodního plodu s bakelitovým vypínačem na leštěné dřevěné desce, jež kdysi mohla být kusem nábytku, je krajnost stále se rodící uprostřed mezi tím, co už není, a tím, co ještě není.

Je naprosto nezbytné, životně nezbytné vynacházet neužitečné, zato však tvořivé projevy života. Nezišťovat, co věci znamenají, nýbrž zkoumat, co chtějí říci....“

Ruprecht von Kaufmann (* 1974, Mnichov), žije a pracuje v Berlíně.

V letech 1995–1997 absolvoval obor ilustrace na Art Center College of Design v Los Angeles, v letech 1997–2003 žil a pracoval v Los Angeles a v New Yorku, od roku 2003 žije v Berlíně. Vyučoval teorii barvy a kresby na Universität der Künste v Berlíně (2008–2009), malbu a kresbu na Hochschule für Angewandte Wissenschaften v Hamburku (2010) a byl profesorem anatomie a kresby na Hochschule für Grafik und Buchkunst v Lipsku (2012–2014). Jeho autorské výstavy se konaly v mnoha prestižních institucích galeriích jako například v Buchheim

Museum, Bernried (2020), UN Headquarters, New York (2020), Kunstsammlung Neubrandenburg (2019), Kunsthalle Erfurt (2018), Galerie Thomas Fuchs, Stuttgart (2018), Kristin Hjellegjerde Gallery, Londýn (2017), Museum Abtei Liesborn (2014), Georg Kolbe Museum, Berlín (2014), Galerie Christian Ehrentraut, Berlín (2010, 2009, 2005, 2006), Ann Nathan Gallery, Chicago (2006), Claire Oliver Fine Arts, New York (2003). Zúčastnil se mnoha skupinových výstav: Haugar Art Museum, Tønsberg (2018), Booth Gallery, New York (2017), Galerie Mikael Anderson, Copenhagen (2013), Tel Aviv Museum (2011), Museum Hoexter-Corvey, Hoexter (2009) Arnot Art Museum, New York (2003), The Frye Art Museum, Seattle (2001, 2002) a další.

Jeho díla jsou zastoupena v mnoha soukromých a veřejných sbírkách v Německu, Španělsku, Itálii, Velké Británii, USA a v České republice: Kunstsammlung des Deutschen Bundestages Bundestag, Sbíрка spolkové republiky Německo, sbírka Národní banky Spolkové republiky Německo, Frankfurt, Coleccion Solo, Madrid, Collezione Coppola, Vicenza, Hort Family Collection, New York, Uzyiel Collection, London, Sammlung Philara, Düsseldorf, SØR Rusche Sammlung, Oelde/Berlín, Sammlung Hildebrand, Leipzig, Sammlung Holger Friedrich, Berlin, Museum Abtei Liesborn, Liesborn.

František Skála (* 1956, Praha), žije a pracuje v Praze a na venkově. Vystudoval řezbářství na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze (1971–1975), pak televizní a filmovou grafiku na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (1976–1982). Od roku 1974 skutečný člen tajné organizace B. K. S. (Bude Konec Světa), od roku 1985 komtur Řádu Zelené berušky a člen umělecké skupiny Tvrdohlaví (1987–1991). Hraje a zpívá v Malém tanečním orchestru Univerzal Praha, skupině Finský barok a uskupení Třaskavá směs. Je členem divadla Sklep a vokálně pantomimického tria Tros Sketos.

Prvních výrazných úspěchů vyjádřených českými i mezinárodními cenami dosáhl jako ilustrátor dětských knih. Je držitelem mnoha ocenění: cena Ministra kultury ČR za nejkrásnější knihu (1984, 1989), Certificate of Honour for Illustration, IBBY, Williamsburg, USA (1989), cena Jindřicha Chalupického, Praha (1991), Arte Giovane di Europa,

Bolzano (1991), Cena Interiér roku 1996, Certificate of Honour for Illustration, IBBY, Basilej (2002), Zlaté jablko BIB, cena Bienále ilustrací Bratislava (2009), Certificate of Honour for Illustration, IBBY, Santiago de Compostela (2010), cenu Ministerstva kultury ČR za přínos v oblasti výtvarného umění (2010). Jeho autorské výstavy se konaly v mnoha prestižních institucích galeriích, jako například Dům U Kamenného zvonu, Galerie hlavního města Prahy (2021), Valdštejnská jízdárna, Národní galerie Praha (2017), Galerie Václava Špály, Praha (2012), Muzeum moderního umění, Olomouc (2012), Moravská galerie, Brno (2005), Galerie Rudolfinum, Praha (2004), Galerie umění, Karlovy Vary (1997, 2013), Galerie Nová síň, Praha (1996), Southern Exposure, San Francisco (1993). Je také autorem mnoha knih a jednoho z prvních českých komiksů, jenž vyšel v nakladatelství Albatros už v roce 1987, nazvaného *Velké putování Vlase a Brady*. Jeho díla jsou zastoupena v mnoha soukromých a veřejných sbírkách: Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha, Galerie hlavního města Prahy, Moravská galerie, Brno, Národní galerie, Praha, GASK, Kutná Hora, Muzeum výtvarných umění, Olomouc, Severočeská galerie výtvarného umění, Litoměřice, Galerie Benedikta Rejta, Louny, Galerie umění Karlovy Vary, Galerie moderního umění, Hradec Králové, Galerie moderního umění, Roudnice nad Labem, Museum of Contemporary Arts, Sydney, Austrálie a další.

Vstup do galerie Cermak Eisenkraft je po celou dobu výstavy zdarma.

Fotografie v tiskové kvalitě na vyžádání na office@cermakeisenkraft.com

V rámci výstavy bude vydán katalog v česko-anglické mutaci s texty následujících autorů:

Mark Gisbourne (* 1948, Stratford-upon-Avon) je kurátor výstav a historik umění. Hostující profesor na 17 univerzitách ve Velké Británii, Spojených státech a Německu v průběhu let 1987–2013. Prezident britské sekce (AICA) - Mezinárodní asociace kritiků umění - 1994–1997. Autor více než 250 knih o výtvarném umění 20. a 21. století. Příspěvatel mnoha kulturních periodik a blízký spolupracovník BBC v Londýně.

Miroslav Petříček (* 1951, Praha) je český filosof, estetik a překladatel, profesor na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Je žákem Jana Patočky, zaměřuje se na filozofii umění, přesahy mezi filozofií, filmem, literaturou a uměním a současnou (postmoderní) francouzskou filozofií. Překládá z francouzštiny, němčiny a angličtiny; do češtiny převedl například dílo *Viditelné a neviditelné* Maurice Merleau-Pontyho.

Součástí katalogu bude i rozsáhlý rozhovor galeristy Tomášem Zapletala s Ruprechtem von Kaufmannem a Františkem Skálou, zaměřený na stěžejní témata tvorby obou autorů.

Odkazy

Ruprechta von Kaufmanna exkluzivně zastupuje v České republice galerie Cermak Eisenkraft, Praha

Galerie zastupující Ruprechta von Kaufmanna

galerie Cermak Eisenkraft, Praha
Galerie Thomas Fuchs, Stuttgart
Kristin Hjellegjerde Gallery, Londýn a Berlín

Galerie zastupující Františka Skálu

galerie Cermak Eisenkraft, Praha

cermakeisenkraft.com

[instagram.com/cermak_eisenkraft](https://www.instagram.com/cermak_eisenkraft)

[rvonkaufmann.com](https://www.rvonkaufmann.com)

[frantisekskala.com](https://www.frantisekskala.com)

[tillrichtermuseum.org](https://www.tillrichtermuseum.org)

[prag.diplo.de](https://www.prag.diplo.de)

O galerii

Galerie **Cermak Eisenkraft** vznikla v roce 2014 s ambicí stát se významným hráčem na poli obchodu s poválečným a současným českým, ale i světovým uměním. Zakladatelé Tomáš Zapletal a David Železný, kteří již na českém trhu s uměním působili dříve samostatně, si za hlavní cíl stanovili vytvoření důvěryhodné, seriózní instituce mezinárodního významu, která díky nejvyšším standardům své práce přispívá ke kultivaci trhu s uměním v České republice. Ke galerii je přidružen **Nadační fond CE**, který již šestým rokem podporuje současné české, ale i zahraniční umělce v jejich činnosti. Fond podpořil například tyto autory: Magdalena Jetelová, Milan Kunc, Vladimír Škoda, Jiří Černický, Šimon Brejcha, Martin Velíšek, František Matoušek, Pavel Baňka a další. Dlouhodobě také podporuje časopis Fotograf a pomáhá tak vzniku nejkvalitnějšího media o české fotografii u nás.

V současné době galerie Cermak Eisenkraft provozuje výstavní prostor ve 2. patře Topičova domu, Národní 9, Praha 1.

O výstavních prostorách

Nadační fond CE – galerie Cermak Eisenkraft se po několikaletém působení v Dlouhé 12 a v domě SmetanaQ na Smetanově nábřeží 4 na jaře roku 2021 přestěhoval do čerstvě zrekonstruovaných prostorů památkově chráněného Topičova domu, kde ve 2. patře nabídne divácké veřejnosti výstavu v citlivě zrestaurovaných výstavních sálech. Genius loci tohoto místa, dostatek světla i prostoru poskytnou dílům potřebné výstavní podmínky a návštěvníkům nezapomenutelný kulturní zážitek.

Topičův dům, původně empírový činžovní dům, byl postaven v roce 1894 a později výrazně secesně adaptován pro nakladatele F. Topiče. Secesní adaptace Osvalda Polívky z let 1905-1906 změnila vzhled původního empírového domu s trojkřídlou dispozicí kolem pavlačového dvorku. Později dům prošel řadou dílčích rekonstrukcí a úprav (např. roku 1937 funkcionalistické úpravy - arch. Fr.

Zelenka). Fasádu zdobí figurální reliéfy, věnce, znaky, florální a zoomorfní ornamenty, mozaiková busta ženy, mozaikové nápisy "Topič" ve štítech, četné kovové uměleckořemeslné prvky (zábradlí s nápisem F. Topič, praporové žerdi s terči z barevných sklíček, aj.) Dům je cenný i z kulturněhistorického hlediska.

Kontakty

Tomáš Zapletal – Čermák, 608 713 536, tom@cermakeisenkraft.com

David Železný – Eisenkraft, 732 489 824, david@cermakeisenkraft.com

Renata Vávrová, 723 740 731, office@cermakeisenkraft.com

Partneři projektu

Mediální partneři projektu

